VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995 14 JUNI 1995

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

— van de heer L. Van Nieuwenhuysen —

tot het toekennen van een toelage aan ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap die zich in Brussel en in de randgemeenten komen vestigen

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het ontvluchten van de stad is in het geval van Brussel een bekend fenomeen. Het zou ons te ver leiden om binnen dit bestek dieper in te gaan op de oorzaken die aan de basis daarvan liggen. Laten we ons ertoe beperken te stellen dat verschillende factoren de leefbaarheid van de hoofdstad verminderen. We denken onder meer aan de verminderde veiligheid, de verschillende aspecten van het leefmilieu, de vervreemding van de vertrouwde leefomgeving, de hoge vastgoed- en huurprijzen, de taalperikelen. Het aandeel van de Nederlandstalige Vlamingen in Brussel neemt gestaag af. Het Nederlandstalig onderwijs handhaaft zich slechts moeizaam om redenen van diverse aard en het aandeel van de van huis uit Nederlandstalige kinderen is er de laatste tien jaren erg teruggelopen. Terwijl vroeger de pariteit in Brussel op allerhande vlakken nog een voor de hand liggende Vlaamse eis was, wordt nu in veel gevallen genoegen genomen met een Vlaams aandeel van 20 %.

Eerlang zullen de ingezetenen van de Europese Gemeenschap bij gemeenteraadsverkiezingen ook hun stem kunnen uitbrengen. Het is zeer de vraag in hoeverre dat de Vlaamse politieke aanwezigheid in de Brusselse gemeentehuizen niet nog meer in het gedrang zal brengen. Temeer daar door de soepele naturalisatiewetgeving steeds meer immigranten over stemrecht beschikken. Het staat als een paal boven water dat de grote massa daarvan naast haar eigen

identiteit opteert voor de Franse Gemeenschap. De cijfers van de laatste parlementsverkiezingen en vooral de verkiezingen van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad tonen aan dat de Vlaamse of op zijn minst de vlaamsbewuste aanwezigheid in Brussel systematisch afneemt. Ondanks allerlei gunstige voorspellingen van een aantal Vlaams-Brusselse politici en hun handlangers in de pers is het aantal Nederlandstalige mandatarissen in de Raad opnieuw gedaald. In 1989 voorspelde men 13 of 14 verkozenen, het waren er 11. Voor deze verkiezingen zat er winst in, werd ons voorgespiegeld, maar we zakten terug tot 10 van de 75 verkozenen.

Vlamingen lijken in Brussel wel derderangsburgers te worden. In de Brusselse OCMW-ziekenhuizen worden Marokkanen en Turken aangeworven om als tussenpersoon en vooral als tolk te fungeren tussen het verplegend personeel en de patiënten. De Vlaamse patiënten wachten intussen al dertig jaar op de naleving van de taalwetten. Zelfs de Vlaamse leden van de Brusselse gewestregering blijken niet in staat om dit af te dwingen. Er is blijkbaar een evolutie aan de gang waarbij Brussel alleen overdag nog een Vlaamse bevolking telt. Dit kan natuurlijk niet voor de hoofdstad van Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap heeft tot plicht zijn hoofdstad leefbaar te houden of opnieuw te maken. Brussel behoort immers tot Vlaanderen, cultuur-historisch, economisch, staatkundig en natuurlijk ook geografisch. Als hoofdstad is Brussel een uithangbord van Vlaanderen.

Bovendien brengt het verlies van Brussel voor de integriteit van de rest van Vlaanderen grote gevaren met zich mee door de wisselwerking die er nu eenmaal is met Vlaams-Brabant.

Een tweede aspect in deze aangelegenheid, is er een dat zich niet tot Brussel beperkt. Het betreft de mobiliteit en het leefmilieu. Talrijke stedelingen zoeken rustiger en minder ongezonde oorden op om er te gaan wonen, maar de meesten onder hen blijven in de steden werken. Het gevolg van deze evolutie is genoegzaam bekend : dagelijkse kilometerslange files, overvolle treinen en bussen. Het woon-werkverkeer neemt gigantische proporties aan. Werkverdeling, flexibiliteit, thuiswerken, verbetering van de weginfrastructuur zijn lapmiddelen die daar maar weinig aan verhelpen.

De enige afdoende remedie zou zijn dat de mensen opnieuw de weg vinden naar de stad als leefgemeenschap, als woonomgeving. Niemand kan hen daartoe dwingen. En er zullen ongetwijfeld veel maatregelen en meer dan een "Bruisend Brussel-campagne" aan te pas komen om de steden in het algemeen, maar meer in het bijzonder Brussel, weer aantrekkelijk te maken als woonplaats. Informatie en aanmoediging, maar vooral concrete maatregelen zijn dienaangaande hier sleutelwaarden. Er is hoe dan ook veel aan gelegen om een ommekeer in de leegloop van Brussel te bewerkstelligen.

Dit voorstel is maar één middel om de Vlamingen opnieuw de weg naar Brussel als woonstad te tonen, maar ook naar de zes randgemeenden met faciliteiten, waar één van de voornaamste oorzaken van de verfransing en de vervreemding ligt in de onbetaalbaarheid van de woningen tengevolge van de inwijking van meer begoede Franstaligen en vreemdelingen. Het voorstel betekent derhalve geen finale oplossing ; het zal pas echt effect sorteren als het gepaard gaat met maatregelen die Brussel weer meer leefbaar en de Rand meer betaalbaar maken. Maar mogelijk kan het een gunstig effect hebben op een hernieuwde belangstelling voor Brussel.

Het is de bedoeling een woontoelage te verstrekken aan de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap, die zich in de Brusselse agglomeratie of in een van de zes randgemeenten

met faciliteiten komen vestigen. Als de Vlaamse Gemeenschap kan tegemoetkomen in reiskosten van haar ambtenaren, dan moet deze toelage ten behoeve van diegenen die niet langer deze reiskosten maken, zeker ook tot de mogelijkheden behoren.

L. VAN NIEUWENHUYSEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Vlaamse Raad,

Gelet op de dreigende discriminatie van de Vlamingen in Brussel maar ook in de randgemeenten,

gelet op de toenemende onleefbaarheid van de hoofdstad van Vlaanderen,

gelet op de weinig aantrekkelijke vastgoed- en huurprijzen in de Brusselse agglomeratie en de randgemeenten,

gelet op de toenemende verkeersstroom naar de hoofdstad, het mobiliteitsprobleem dat daarmee gepaard gaat en de druk op de open ruimte elders in Vlaanderen ;

Stelt vast dat Vlaamse ambtenaren worden vergoed voor hun reiskosten naar de hoofdstad ;

Verzoekt de Vlaamse regering maatregelen uit te werken waardoor ambtenaren die zich in Brussel of in de randgemeenten komen vestigen, maandelijks een woontoelage ontvangen.

L. VAN NIEUWENHUYSEN